

store Byer, hvor der var 20. Derfor gik man til denne yderligere Udgift, men fandt det retfærdigt at sætte alle Alderstillæggene i Kraft straks, hvorimod Lønningskalaen blev sat lidt ned. Den er imidlertid senere forhøjet med 100 Kr., baade for Provinskøbstædernes og for Københavns Vedkommende, men i det Øjeblik, man kommer til at forhandle om en ny Lønningslov, skal jeg villig erkende, at saa kan der være god Grund til at tage under Overvejelse, hvorvidt de Lønningssatser, der oprindelig ere fastsatte i Loven af 12te April 1889 ere tilstrækkelige eller ikke. Der kan jo være god Grund til i disse Tider at forhøje dem noget, og det er der vel heller næppe nogen i dette Ting, der har noget imod. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg haaber, at der kommer noget ud af det i Aar. Naar det ikke skete i Fjor, var det, fordi det fremkom saa sent, men ikke fordi det kom i et Begravelsesudvalg.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ogsaa dette Lovforslag kan jo glæde sig ved almindelig Tilslutning, som det jo ogsaa fik i Fjor. At det blev fremsat i Fjor i Slutningen af Februar kan jo nok have været nogen Grund til, at det ikke blev gjort færdigt i Fjor, men ganske umuligt havde det maaske ikke været, naar det høje Lønningsudvalg havde overanstrengt sig. Jeg siger dette for at forsvare min Forgænger, thi jeg tror ganske vist ikke, at han har haft nogen bestemt Grund til at fremsætte Forslaget saa sent, og navnlig har det ganske sikkert ikke været hans Mening, at Følgen deraf skulde blive, at Forslaget ikke blev gennemført. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (A. Christensen) har Uret i at sige, at det vil blive en Skuffelse for Post- og Telegrafvæsenets Embedsmænd, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget. Jeg har Grund til at tro det modsatte og holder mig i denne Henseende til, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde. Jeg tror, at Skuffelsen vilde blive større, hvis der samtidig var blevet fremsat et meget omfattende Lønningsforslag, thi det er en meget omfattende Foranstaltning at fremsætte nyt Forslag om Lønninger for Postvæsenet. For 3—4 Uger siden er Forslaget blevet færdigt, men det er finansielt et Spørgsmaal af saa stor Betydning, at man nøje maa overveje, inden man tager sin afgørende Stilling dertil, og jeg er ikke sikker paa, hvis der nu her forelaa For-

slag om ny Lønningslove for Postvæsenet og for Telegrafvæsenet, i alt Fald i det Omfang, som man for Øjeblikket tænker sig, at de ville komme til at antage, hvorvidt dette ikke vilde kunne virke afskrækkende med Hensyn til Afgørelsen af nærværende Sag. Jeg tror, at denne Sag er ret paatrængende; det tror jeg ogsaa, efter hvad jeg ved fra de Folk, til Fordel for hvilke Lovforslaget er fremsat. Jeg har ikke een Gang, men en Række af Gange haft Lejlighed til at tale med dem i de faa Maaneder, jeg har været Minister, og det er først og fremmest Pensionsloven, de ønske at faa ordnet. Men naturligvis ønske de ogsaa at faa bedre Lønningsvilkkaar; det ønske vi ogsaa, Administrationen og Regeringen; men det er ikke nær saa let at fremsætte et Forslag i denne Henseende, som det er en Gang om Maaneden her i Salen at staa op og anmode derom, hvilket jeg allerede havde Lejlighed til at tale om ved Finanslovens første Behandling. Jeg skal altsaa nu kun udtale Ønsket om, at disse Forslag, naar de gaa til Behandling i Udvalg, maa møde den samme Velvilje i Gerningen som i de Ord, vi have hørt i Fjor og ved Finanslovens første Behandling i Aar og endelig i Dag, saa at der virkelig maa komme noget ud deraf, og endelig at det samme glædelige Forhold maa gøre sig gældende senere, naar vi komme til Lønningsspørgsmaalet. Regeringen nærer et meget varmt Ønske om at komme til bedre Lønningsforhold, saavel i Postvæsenets som i Telegrafvæsenets Administration. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forskellen mellem Pensionerne for Postbudene i København og i Provinserne tror jeg, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) vil give mig Ret i, at denne Forskel er en nødvendig Konsekvens af, at Lønningerne ere forskellige. Man vil altsaa ikke være i Stand til at raade Bod paa en mulig tilstedeværende Ubillighed gennem det foreliggende Forslag; men efter de Planer, der ere fremsatte for Ministeren fra Generalpostdirektøren, vil der imidlertid ikke blive en Forskel mellem disse Provinspostbude og de københavnske Postbude i Henseende til deres Begyndelsesage. Hvis altsaa dette Princip bliver anerkendt og gaar igennem, vil den Tabel, som findes paa det foreliggende Forslag, ikke mere blive den afgørende med Hensyn til Postbudenes Pensionsforhold, men saa vil deres Lønninger i Henhold til en saadan ny Lønningslov være bestemmende, saa at muligt tilstedeværende alt for store